

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2012/19/EU,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012,

sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta

(uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisympäristöstä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27 päivänä tammikuuta 2003 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2002/96/EY ⁽⁴⁾ on tehtävä useita merkittäviä muutoksia. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Unionin ympäristöpolitiikan tavoitteita ovat erityisesti ympäristön laadun säilyttäminen, suojeleminen ja parantaminen, ihmisten terveyden suojeleminen sekä luonnonvarojen käyttäminen harkitusti ja järkevästi. Tämä politiikka perustuu ennalta varautumisen periaatteeseen sekä periaatteisiin, joiden mukaan olisi toteutettava ehkäiseviä toimia, ympäristövahingot olisi korjattava ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan olisi maksettava.
- (3) Ympäristöalan ja kestävä kehityksen politiikkaa ja toimintaa koskevassa yhteisön ohjelmassa (viides ympäristöä koskeva toimintaohjelma) ⁽⁵⁾ todettiin, että kestävä kehityksen aikaansaamiseksi tarvitaan merkittäviä muutoksia kehityksen, tuotannon, kulutuksen ja käyttäytymisen nykyisiin malleihin, ja siinä kehoitettiin muun muassa

vähentämään luonnonvarojen tuhlaamista ja ehkäisemään saastumista. Ohjelmassa mainittiin sähkö- ja elektroniikkalaiteromu eräänä sääntelyä edellyttävistä aloista, jonka osalta voidaan soveltaa jätteen ennaltaehkäisyn, hyödyntämisen ja turvallisen loppukäsittelyn periaatteita.

- (4) Tämä direktiivi täydentää unionin yleistä jätehuoltolainsäädäntöä, kuten jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2008/98/EY ⁽⁶⁾. Tässä direktiivissä viitataan mainitun direktiivin määritelmiin, kuten jätteen ja yleisten jätehuoltotoimintojen määritelmiin. Jätteistä annetussa direktiivissä 2008/98/EY oleva jätteen keräyksen määritelmä sisältää jätteen alustavan lajittelun ja alustavan varastoinnin sen kuljettamiseksi jätteenkäsittelylaitokseen. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/125/EY ⁽⁷⁾ vahvistetaan energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettävien vaatimusten puitteet ja mahdollistetaan myös tämän direktiivin soveltamisalaan mahdollisesti kuuluvien energiaan liittyvien tuotteiden ekologista suunnittelua koskevien erityisvaatimusten hyväksyminen. Direktiivi 2009/125/EY ja sen nojalla hyväksytyt täytäntöönpanotoimenpiteet eivät vaikuta unionin jätehuoltolainsäädännön soveltamiseen. Tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 27 päivänä tammikuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/95/EY ⁽⁸⁾ edellyttää, että kielletyt aineet on korvattava kaikissa sen soveltamisalaan kuuluvissa sähkö- ja elektroniikkalaitteissa.
- (5) Markkinoiden yhä laajentuessa ja innovaatioisykliä lyhentyessä entisestään tuotteita vaihdetaan aikaisempaan nopeammin, mistä seuraa, että sähkö- ja elektroniikkalaitteista syntyvän jätteen määrä kasvaa nopeasti. Vaikka direktiivillä 2002/95/EY on edistetty tehokkaasti vaarallisten aineiden määrän vähentämistä uusissa sähkö- ja elektroniikkatuotteissa, sähkö- ja elektroniikkalaiteromussa esiintyy vielä vuosia vaarallisia aineita, kuten elohopeaa, kadmiumia, lyijyä, kuudenarvoista kromia ja polykloorattuja bifenyylejä (PCB) sekä otsonikerrosta heikentäviä aineita. Vaarallisten komponenttien määrä sähkö- ja elektroniikkalaitteissa aiheuttaa vakavia ongelmia jätehuoltovaiheessa, eikä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua kierrätetä riittävästi. Jos laitteita ei kierrätetä, meneettään arvokkaita resursseja.
- (6) Tällä direktiivillä on tarkoitus edistää kestäviä tuotanto- ja kulutustapoja ensisijaisesti ehkäisemällä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun syntymistä sekä lisäksi edistämällä tällaisen romun uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja muita hyödyntämistapoja loppukäsittelyyn tulevan jätteen määrän

⁽¹⁾ EUVL C 306, 16.12.2009, s. 39.

⁽²⁾ EUVL C 141, 29.5.2010, s. 55.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 3. helmikuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 19. heinäkuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 19. tammikuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. kesäkuuta 2012.

⁽⁴⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24.

⁽⁵⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, s. 5.

⁽⁶⁾ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽⁷⁾ EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁽⁸⁾ EUVL L 37, 13.2.2003, s. 19.

vähentämiseksi ja resurssien tehokkaan käytön ja arvokaiden uusioraaka-aineiden keräämisen edistämiseksi. Direktiivillä pyritään myös tehostamaan kaikkien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden elinkaaren aikaisten toimijoiden, kuten tuottajien, jakelijoiden ja kuluttajien, sekä erityisesti suoraan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämiseen ja käsittelyyn osallistuvien toimijoiden ympäristönsuojelun tasoa. Erityisesti tuottajavastuun periaatteen soveltaminen eri tavoin eri maissa voi johtaa huomattaviin eroihin taloudellisten toimijoiden taloudellisissa rasitteissa. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevaan jätehuoltoon liittyvien kansallisten politiikkojen erot heikentävät kierrätyspolitiikkojen tehokkuutta. Tästä syystä keskeiset perusteet olisi vahvistettava unionin tasolla ja olisi laadittava vähimmäisvaatimukset sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyä varten.

- (7) Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava tuotteisiin ja tuottajiin myyntitavasta riippumatta, etämyynti ja sähköinen kauppa mukaan lukien. Tässä yhteydessä etämyynti- ja sähköisen kaupankäynnin kanavia käyttävien tuottajien ja jakelijoiden velvoitteet olisi, sikäli kuin käytännössä mahdollista, esitettävä samassa muodossa ja pantava täytäntöön samalla tavoin kuin muiden jakelukanavien osalta sen välttämiseksi, että näiden muiden jakelukanavien olisi kannettava tästä direktiivistä aiheutuvat jätehuoltokustannukset niiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osalta, jotka on myyty etämyyntinä tai sähköisesti.
- (8) Tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi tietyssä jäsenvaltiossa tuottajan olisi oltava sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon. Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan nykyisten esteiden ja hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi poikkeuksellisesti sallittava, että tuottajat, jotka eivät ole sijoittautuneet niiden alueelle mutta jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon, nimeävät valtuutetun edustajan, joka on vastuussa kyseisen tuottajan tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämisestä. Lisäksi hallinnollisia rasitteita olisi vähennettävä yksinkertaistamalla rekisteröinti- ja raportointimenettelyjä ja varmistamalla, että rekisteröinnistä ei peritä uudelleen maksua yksittäisissä jäsenvaltioissa.
- (9) Tähän direktiiviin olisi sisällytettävä kaikki kuluttajien käyttämät sähkö- ja elektroniikkalaitteet sekä ammattikäyttöön tarkoitetut sähkö- ja elektroniikkalaitteet. Tätä direktiiviä olisi sovellettava rajoittamatta turvallisuus- ja terveysvaatimuksia, joilla suojellaan kaikkia sähkö- ja elektroniikkalaiteromun kanssa tekemisissä olevia, koskevan unionin lainsäädännön sekä jätehuoltoa koskevan unionin erityislainsäädännön, varsinkaan paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista 6 päivänä syyskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY⁽¹⁾ soveltamista, ja rajoittamatta unionin tuotesuunnittelulainsäädännön, varsinkaan direktiivin 2009/125/EY soveltamista. Valmistettaessa romua uudelleenkäyttöä, hyödyntämistä ja kierrätystä varten jäähdytyslaitteiden ja niiden sisältämien aineiden, valmistaiden tai komponenttien käsittelyssä on noudatettava asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, erityisesti

otsonikerrosta heikentävistä aineista 16 päivänä syyskuuta 2009 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1005/2009⁽²⁾ ja tietyistä fluoratuista kasvihuonekaasuista 17 päivänä toukokuuta 2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 842/2006⁽³⁾. Tämän direktiivin tavoitteet voidaan saavuttaa sisällyttämättä sen soveltamisalaan suuria kiinteästi asennettuja laitteistoja kuten öljylauttoja, lentokenttien matkatavarankuljetusjärjestelmiä ja hissejä. Laitteet, joita ei ole erityisesti suunniteltu ja asennettu tällaisten laitteistojen osaksi ja jotka voivat toimia, vaikka ne eivät ole osa näitä laitteistoja, olisi kuitenkin sisällytettävä tämän direktiivin soveltamisalaan. Tällä tarkoitetaan esimerkiksi valaistuslaitteita tai aurinkosähköpaneeleja.

- (10) Tähän direktiiviin olisi sisällytettävä useita määritelmiä sen soveltamisalan määrittämiseksi. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määritelmää olisi kuitenkin selvennettävä edelleen soveltamisalan tarkistamisen yhteydessä, jotta jäsenvaltioiden asiaankuuluvat kansalliset toimenpiteet ja nykyisin sovellettavat vakiintuneet käytännöt saatettaisiin lähemmäksi toisiaan.
- (11) Ekologista suunnittelua koskevista vaatimuksista, joilla helpotetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöä, purkamista ja hyödyntämistä, olisi säädettävä direktiivin 2009/125/EY täytäntöönpanotoimenpiteiden puitteissa. Uudelleenkäytön ja hyödyntämisen optimoimiseksi tuotesuunnittelun keinoin olisi otettava huomioon tuotteen koko elinkaari.
- (12) Tällä direktiivillä vahvistetaan tuottajavastuun periaate, mikä osaltaan rohkaisee sähkö- ja elektroniikkalaitteiden suunnittelua ja tuotantoa siten, että niiden korjaus, mahdollinen päivittäminen, uudelleenkäyttö, purkaminen ja kierrätys otetaan täysimääräisesti huomioon ja tehdään helpoksi.
- (13) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua vastaanottavan ja käsittelevän jakeluhenkilöstön turvallisuuden ja terveyden takaamiseksi jäsenvaltioiden olisi kansallisessa ja unionin lainsäädännössä olevien turvallisuus- ja terveysvaatimusten mukaisesti määriteltävä, millaisin edellytyksin jakelijat voivat kieltäytyä ottamasta vastaan laitteita.
- (14) Erilliskeräys on edellytys sille, että varmistetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erityinen käsittely ja kierrätys, ja se on tarpeen, jotta saavutetaan ihmisten ja ympäristön suojelun haluttu taso unionissa. Kuluttajien on aktiivisesti vaikutettava keräyksen onnistumiseen, ja heitä olisi rohkaistava palauttamaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromu. Tätä varten olisi huolehdittava käytännön järjestelyistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun palauttamiseksi, muun muassa järjestämällä yleisiä keräyspisteitä, joihin kotitaloudet voisivat palauttaa laitteensa vähintään maksutta.

(1) EUVL L 266, 26.9.2006, s. 1.

(2) EUVL L 286, 31.10.2009, s. 1.

(3) EUVL L 161, 14.6.2006, s. 1.

Jakelijoilla on merkittävä tehtävä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämisen onnistumisen edistämässä. Siksi direktiivin 2008/98/EY rekisteröinti- tai lupavaatimuksia ei olisi sovellettava vähittäismyyntiliikkeisiin perustettuihin hyvin pienen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyspisteisiin.

- (15) Jotta voidaan saavuttaa suojelun haluttu taso ja yhdenmukaiset ympäristötavoitteet unionissa, jäsenvaltioiden olisi toteuttava tarvittavat toimenpiteet, joilla minimoidaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hävittäminen lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä ja saavutetaan korkea taso sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erilliskeräyksessä. Jotta varmistetaan, että jäsenvaltiot pyrkivät luomaan tehokkaita keräysjärjestelmiä, olisi vaadittava, että jäsenvaltiot saavuttavat korkean tason sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämisessä; erityisesti tämä koskee otsonikerrosta heikentäviä aineita ja fluorattuja kasvihuonekaasuja sisältäviä jäädytys- ja pakastuslaitteita, ottaen huomioon niiden suuret ympäristövaikutukset ja asetuksen (EY) N:o 842/2006 sekä asetuksen (EY) N:o 1005/2009 vaatimukset. Komission vuonna 2008 toteuttamaan vaikutusten arviointiin sisältyvien tietojen mukaan 65 prosenttia markkinoille saatetuista sähkö- ja elektroniikkalaitteista kerättiin jo erikseen, mutta tästä määrästä yli puolet saatettiin käsitellä sääntöjen vastaisesti ja viedä laittomasti maasta, ja vaikka se oli käsitelty asianmukaisesti, siitä ei raportoitu. Tästä syystä aiheutuu arvokkaan uusioraaka-aineen menetyksiä, ympäristövahinkoja ja epä johdonmukaisten tietojen antamista. Tämän välttämiseksi on asetettava kunnianhimoinen keräystavoite ja varmistettava, että kerätty sähkö- ja elektroniikkalaiteromu käsitellään ympäristöä säästävällä tavalla ja että siitä raportoidaan asianmukaisesti. On aiheellista säätää sähkö- ja elektroniikkalaiteromuksi epäiltyjen käytettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden siirtoja koskevista vähimmäisvaatimuksista, joiden soveltamisessa jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon mahdolliset asiaankuuluvat yhteyshenkilöiden suuntaviivat, jotka on laadittu jätteiden siirrosta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006⁽¹⁾ täytäntöönpanon yhteydessä. Tällaisten vähimmäisvaatimusten tavoitteena olisi joka tapauksessa oltava toimimattomien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden ei-toivottujen siirtojen estäminen kehitysmaihin.
- (16) Kunnianhimoisten keräystavoitteiden asettamisen olisi perustuttava syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrään, kun otetaan asianmukaisesti huomioon tuotteiden erilaiset elinkaaret jäsenvaltioissa, markkinat, jotka eivät ole kypsiä, ja pitkän elinkaaren sähkö- ja elektroniikkalaitteet. Siksi lähitulevaisuudessa olisi kehitettävä menetelmä syntyvän sähkö- ja elektroniikkaromuun perustuvan keräysasteen laskemiseksi. Nykyisten arvioiden mukaan syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun 85 prosentin keräysaste vastaa suurin piirtein edellisinä kolmena vuotena markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vuosittaista keskimääräistä painoa koskevaa 65 prosentin keräysastetta.
- (17) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erityinen käsittely on välttämätöntä, jotta vältetään pilaavien aineiden leviäminen kierrätettävään materiaaliin tai jätevirtaan. Erityinen käsittely on tehokkain tapa varmistaa yhteisössä ympäristön suojelulle asetetun tason noudattaminen. Kaikkien laitosten tai yritysten, jotka suorittavat keräys-, kierrätys- tai käsittelytoimintoja, olisi noudatettava vähimmäisvaatimuksia sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyyn liittyvien ympäristöhaittojen estämiseksi. Käsittelyssä, hyödyntämisessä ja kierrätyksessä olisi käytettävä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, sikäli kuin sillä varmistetaan ihmisten terveys ja korkeatasoinen ympäristön suojelu. Paras käytettävissä oleva käsittely-, hyödyntämis- ja kierrätystekniikka voidaan määrittää tarkemmin ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15 päivänä tammikuuta 2008 annetussa direktiivissä 2008/1/EY⁽²⁾ säädettyjen menettelyjen mukaisesti.
- (18) Kehityksessä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevä tiedekomitea totesi 19 päivänä tammikuuta 2009 antamassaan lausunnossa ”Risk Assessment of Products of Nanotechnology”, että jätevaiheessa ja kierrätyksen aikana voi tapahtua altistumista nanomateriaaleille, jotka on upotettu suuriin rakenteisiin, esimerkiksi sähköpiireihin. Nanomateriaaleja sisältävän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyn mahdollisesti aiheuttamien, ihmisten terveyteen ja ympäristöön kohdistuvien riskien hallitsemiseksi komission olisi syytä arvioida mahdollisen erityiskäsittelyn tarvetta.
- (19) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräys, varastointi, kuljetus, käsittely ja kierrätys sekä valmistelu uudelleenkäyttöä varten on toteutettava siten, että suojellaan ympäristöä ja ihmisen terveyttä sekä säästetään raaka-aineita, ja tässä on pyrittävä kierrättämään sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sisältämät arvokkaat aineet, jotta voidaan parantaa raaka-aineiden saatavuutta unionissa.
- (20) Etusijalle olisi mahdollisuuksien mukaan asetettava sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja sen komponenttien, osakokoonpanojen ja kulutusosien valmistelu uudelleenkäyttöä varten. Jos tämä ei ole suotavaa, kaikki erikseen kerätty sähkö- ja elektroniikkalaiteromu olisi saatettava hyödynnettäväksi, minkä aikana kierrätyksen ja hyödyntämisen olisi oltava laajamittaista. Lisäksi tuottajia olisi rohkaistava käyttämään kierrätettyä materiaalia uusissa laitteissa.
- (21) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hyödyntäminen, valmistelu uudelleenkäyttöä varten ja kierrättäminen olisi otettava huomioon tässä direktiivissä säädettyjen tavoitteiden saavuttamisen osalta ainoastaan, jos hyödyntäminen, valmistelu uudelleenkäyttöä varten tai kierrätys ei ole vastoin muuta laitteeseen sovellettavaa unionin lainsäädäntöä tai kansallista lainsäädäntöä. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun asianmukainen valmistelu uudelleenkäyttöä varten, kierrättäminen ja hyödyntäminen ovat tärkeitä moitteettoman raaka-aineiden hallinnan kannalta, ja niiden avulla optimoidaan resurssien tarjonta.

⁽¹⁾ EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8.

- (22) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoituksen pääperiaatteet on määriteltävä unionin tasolla, ja rahoitusjärjestelmien avulla on vaikutettava siihen, että keräysaste on korkea ja että tuottajan vastuun periaatetta noudatetaan.
- (23) Kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käyttäjillä olisi oltava mahdollisuus palauttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromu vähintään maksutta. Tuottajien olisi rahoitettava vähintään sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyskeräyspaikoista ja sen käsittely, hyödyntäminen ja loppukäsittely. Jäsenvaltioiden olisi rohkaistava tuottajia ottamaan kokonaisvastuu sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyksestä, erityisesti rahoittamalla sähkö- ja elektroniikkalaiteromun, mukaan luettuna kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, keräys koko jäteketjun ajan, jotta vältetään erilliskerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun alle optimaalisen tason jäävä käsittely ja laitton vienti sekä luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset yhdenmukaistamalla tuottajien rahoitusvelvollisuudet unionissa tämän jätteen keräyskustannusten siirtämiseksi tavallisilta veronmaksajilta sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käyttäjille aiheutumisperiaatteen mukaisesti. Jotta tuottajan vastuun periaate vaikuttaa mahdollisimman tehokkaasti, kunkin tuottajan olisi vastattava omista tuotteistaan aiheutuvien jätteiden jätehuollon rahoittamisesta. Tuottajan olisi voitava valita, täyttääkö se tämän velvollisuuden muista erillään vai liittymällä yhteiseen järjestelmään. Jokaisen tuottajan olisi tuotetta markkinoille saattaessaan annettava rahallinen vakuus, jotta estetään isännättömistä tuotteista peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollosta aiheutuvien kustannusten joutuminen yhteiskunnan tai muiden tuottajien maksettavaksi. Velvollisuus rahoittaa vanhan jätteen jätehuolto olisi jaettava kaikkien olemassa olevien tuottajien kesken yhteisissä rahoitusjärjestelmissä, joihin kaikki kustannusten syntyhetkellä markkinoilla toimivat tuottajat osallistuvat suhteellisella osuudellaan. Yhteiset rahoitusjärjestelmät olisi toteutettava niin, että kapealla alalla toimivat ja pienet tuottajat, maahantuojat ja uudet tuottajat eivät jää niiden ulkopuolelle. Yhteisissä järjestelmissä voitaisiin ottaa käyttöön erilaiset maksut tuottajille riippuen siitä, miten helposti tuotteet ja niiden sisältämät arvokkaat uusioraaka-aineet voidaan kierrättää. Pitkän elinkaaren laitteiden, kuten aurinkosähköpaneelien, jotka kuuluvat nyt tämän direktiivin soveltamisalaan, tapauksessa olisi voitava käyttää optimaalisesti nykyisiä keräys- ja hyödyntämisjärjestelmiä edellyttäen, että noudatetaan tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia.
- (24) Voitaisiin sallia, että tuottajat esittävät vapaaehtoisesti uusien tuotteiden myyntihetkellä ostajille kustannukset, jotka aiheutuvat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ympäristöä säästävistä keräyksestä, käsittelystä ja loppukäsittelystä. Tämä on kestävää kulutusta ja tuotantoa ja kestävä teollisuuspolitiikan toimintaohjelmaa koskevan komission tiedonannon mukaista erityisesti valistuneen kuluttamisen ja ympäristöä säästävien julkisten hankintojen osalta.
- (25) Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräämisen onnistumisen ehdottomana edellytyksenä on, että käyttäjille tiedotetaan vaatimuksesta olla toimittamatta sähkö- ja elektroniikkalaiteromua loppukäsittelyyn lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä ja kerätä tällainen romu erikseen sekä keräysjärjestelmistä ja niiden merkityksestä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollossa. Tällainen tiedottaminen edellyttää myös asianmukaisia merkintöjä sähkö- ja elektroniikkalaitteissa, jotka voivat päätyä roskasäiliöihin tai vastaavanlaisiin yhdyskuntajätteiden keräyslaitteisiin.
- (26) Tuottajien antamat tiedot laitteiden osien ja materiaalien tunnistamiseksi ovat tärkeitä, sillä ne helpottavat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuoltoa sekä erityisesti sen käsittelyä ja hyödyntämistä tai kierrätystä.
- (27) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että on olemassa tarkastus- ja seurantainfrastruktuuri tämän direktiivin soveltamisen todentamiseksi ottaen huomioon muun muassa jäsenvaltioissa suoritettaville ympäristötarkastuksille asetettavista vähimmäisvaatimuksista 4 päivänä huhtikuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus 2001/331/EY ⁽¹⁾.
- (28) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tehokkaista, oikeasuhteisista ja varoittavista seuraamuksista, joita määrätään jätehuollosta vastaaville luonnollisille ja oikeushenkilöille näiden rikkoessa tämän direktiivin säännöksiä. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava toteuttaa toimia niiden noudattamatta jättämisestä ja kunnostamistoimenpiteistä aiheutuneiden kustannusten perimiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY ⁽²⁾ soveltamista.
- (29) Tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamisen seuraamiseksi on tarpeen saada tiedot unionissa markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden painosta sekä tämän direktiivin mukaisesti kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräys- ja uudelleenkäytön valmistelumääristä, mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan kokonaisten laitteiden uudelleenkäytön valmistelumäärät, sekä hyödyntämis- tai kierrätys- ja maastavientimääristä. Keräysasteiden laskemista varten olisi kehitettävä yhteinen menetelmä sähkö- ja elektroniikkalaitteiden painon laskemiseksi ja tutkittava muun muassa, kattaako kyseinen termi koko laitteen todellisen painon siinä muodossa, jossa sitä markkinoidaan, mukaan lukien sen kaikki komponentit, osakokoonpanot, lisälaitteet ja kulutusosat, mutta pois lukien pakkaukset, paristot, käyttöohjeet ja käsikirjat.

⁽¹⁾ EYVL L 118, 27.4.2001, s. 41.

⁽²⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

- (30) On tarkoituksenmukaista, että jäsenvaltiot voivat halutesaan panna tietyt tämän direktiivin säännökset täytäntöön toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten talouden sektorien välisin sopimuksin, edellyttäen että tietyt vaatimukset täyttyvät.
- (31) Jäsenvaltioille keräysasteen saavuttamisessa aiheutuviin vaikeuksiin puuttumiseksi, tekniikan ja tieteen kehityksen huomioon ottamiseksi ja keräystavoitteiden saavuttamista koskevien säännösten täydentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat siirtymämukautuksia tiettyjen jäsenvaltioiden osalta, mukauttamista tekniikan ja tieteen kehitykseen ja yksityiskohtaisten sääntöjen hyväksymistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta, joka on viety unionista ja joka otetaan huomioon keräystavoitteiden saavuttamisen kannalta. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (32) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (33) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aikaisempien direktiivien sisältöä. Velvollisuus saattaa muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.
- (34) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (35) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä XI olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

- (36) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, vaan se voidaan ongelman laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joilla suojellaan ympäristöä ja ihmisten terveyttä ehkäisemällä tai vähentämällä sähkö- ja elektroniikkalaitteista peräisin olevan jätteen syntymisen ja jätehuollon aiheuttamia haittavaikutuksia sekä vähentämällä materiaalien käytöstä aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia ja parantamalla tällaisen käytön tehokkuutta direktiivin 2008/98/EY 1 ja 4 artiklan mukaisesti ja siten kestävästä kehitystä tukien.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin seuraavasti:

- sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin, jotka kuuluvat liitteessä I mainittuihin luokkiin, 13. elokuuta 2012 lukien 14. elokuuta 2018 saakka (siirtymäkausi), jollei 3 kohdasta muuta johdu. Liite II sisältää ohjeellisen luettelon liitteessä I mainittuihin luokkiin kuuluvista sähkö- ja elektroniikkalaitteista.
- kaikkiin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin 15. elokuuta 2018 lukien, jollei 3 ja 4 kohdasta muuta johdu. Kaikki sähkö- ja elektroniikkalaitteet sijoitetaan liitteessä III mainittuihin luokkiin. Liite IV sisältää ei-tyhjentävän luettelon liitteessä III mainittuihin luokkiin kuuluvista sähkö- ja elektroniikkalaitteista (avoin soveltamisala).

2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta turvallisuutta ja terveyttä koskevan lainsäädännön, kemikaalilainsäädännön, erityisesti kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun asetuksen EY N:o 1907/2006⁽³⁾, sekä erityisen jätehuoltoa tai tuotesuunnittelua koskevan unionin lainsäädännön vaatimusten soveltamista.

3. Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin:

- jäsenvaltioiden olennaisten turvallisuusasetusten turvaamiseen tarvittavat laitteet, mukaan lukien sotilaallisiin tarkoituksiin tarkoitetut aseet, ammukset ja sotatarvikkeet;

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

- b) laitteet, jotka on erityisesti suunniteltu ja jotka asennetaan osiksi toisenlaisiin, tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jätettyihin tai jääviin laitteisiin ja jotka voivat täyttää tehtävänsä ainoastaan kyseisten laitteiden osina;
- c) hehkulamput.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen laitteiden lisäksi tätä direktiiviä ei sovelleta 15. elokuuta 2018 lukien seuraaviin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin:
- a) laitteet, jotka on suunniteltu avaruuteen lähetettäväksi;
- b) suuret kiinteät teollisuuden työkonet;
- c) suuret kiinteästi asennetut laitteistot lukuun ottamatta laitteita, joita ei ole erityisesti suunniteltu ja asennettu osaksi kyseisiä laitteistoja;
- d) kuljetusvälineet, jotka on tarkoitettu henkilöiden tai tavaroiden kuljetukseen, lukuun ottamatta sähköisiä kaksipyöräisiä ajoneuvoja, joita ei ole tyyppihyväksytty;
- e) yksinomaan ammattikäyttöön tarkoitettavat liikkuvat työkonet;
- f) laitteet, jotka on erityisesti suunniteltu tutkimus- ja kehittämistarkoituksiin ja jotka on tarkoitettu ainoastaan yrityskäyttöön.
- g) lääkinnälliset laitteet ja *in vitro* -diagnostiikkaan tarkoitettavat lääkinnälliset laitteet, jos niiden odotetaan olevan infektoivia ennen käyttönsä päättymistä, ja aktiiviset implantoitavat lääkinnälliset laitteet.
- b) 'suurilla kiinteillä teollisuuden työkonella' sellaisten koneiden, laitteiden ja/tai komponenttien suurikokoista yhdistelmää, jotka toimivat yhdessä tiettyä käyttötarkoitusta varten, jotka ammattihenkilöt asentavat pysyvästi ja purkavat tietyssä paikassa ja joita ammattihenkilöt käyttävät ja huoltavat teollisuustuotantolaitoksessa tai tutkimus- ja kehittämisskeleissä;
- c) 'suurilla kiinteästi asennetuilla laitteistoilla' monentyyppisten laitteiden ja tilanteesta riippuen muiden kojeiden suurikokoista kokoonpanoa, joka
- i) on ammattihenkilöiden kokoama, asentama ja purkama;
- ii) on tarkoitettu pysyvään käyttöön osana rakennusta tai rakennetta ennalta määritellyssä ja tarkoitukseen varatussa paikassa ja joka
- iii) voidaan korvata vain samoilla erityisesti suunnitelluilla laitteilla;
- d) 'liikkuvilla työkonella' koneita, joissa on mukana teholähde ja joiden toiminta edellyttää joko liikkuvuutta tai jatkuvaa tai lähes jatkuvaa liikkumista usean määrätyn paikan välillä työn kuluessa;
- e) 'sähkö- ja elektroniikkalaiteromulla' sähkö- ja elektroniikkalaitteita, jotka ovat direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua jätettä, mukaan lukien kaikki komponentit, osakokoonpanot ja kulutusosat, jotka ovat osa tuotetta silloin, kun se poistetaan käytöstä;
- f) 'tuottajalla' luonnollisia tai oikeushenkilöitä, jotka käytetystä myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/7/EY ⁽¹⁾ tarkoitettu etäkauppa,
- i) ovat sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon ja valmistavat sähkö- ja elektroniikkalaitteita omalla nimellään tai tavaramerkillään tai jotka ovat suunnitellut tai valmistaneet sähkö- ja elektroniikkalaitteita ja markkinoivat niitä omalla nimellään tai tavaramerkillään kyseisen jäsenvaltion alueella;
- ii) ovat sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon ja myyvät kyseisen jäsenvaltion alueella omalla nimellään tai tavaramerkillään edelleen muiden toimittajien tuottamia laitteita, kuitenkin siten, että jälleenmyyjä ei katsota tuottajaksi, jos tuottajan tuotemerkki esiintyy laitteessa i alakohdan mukaisesti;

5. Komissio tarkastelee uudelleen viimeistään 14. elokuuta 2015 tämän direktiivin soveltamisalaa, josta säädetään 1 kohdan b alakohdassa, mukaan lukien parametrit suurten ja pienten laitteiden erottamiseksi toisistaan liitteessä III, ja toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle asiaa koskevan kertomuksen. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotus.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'sähkö- ja elektroniikkalaitteilla' laitteita, jotka tarvitsevat sähkövirtaa tai sähkömagneettisia kenttiä toimiakseen kunnolla, sekä laitteita, joita käytetään kyseisten virtojen ja kenttien tuottamiseen, siirtämiseen ja mittaamiseen, ja jotka on suunniteltu käytettäväksi enintään 1 000 voltin vaihtojännitteellä ja enintään 1 500 voltin tasajännitteellä;

⁽¹⁾ EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

- iii) ovat sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon ja saattavat ammattimaisesti kyseisen jäsenvaltion markkinoille sähkö- ja elektroniikkalaitteita, jotka ovat peräisin kolmannesta maasta tai toisesta jäsenvaltiosta, tai
- iv) myyvät sähkö- ja elektroniikkalaitteita etäviestinnän avulla suoraan kotitalouksille tai muille käyttäjille kuin kotitalouksille jossakin jäsenvaltiossa ja jotka ovat sijoittautuneet toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan.
- Henkilöä, joka yksinomaan tarjoaa rahoitusta rahoitussopimuksen perusteella, ei pidetä tuottajana, ellei hän toimi myös tuottajana edellä i-iv alakohdassa tarkoitettulla tavalla;
- g) 'jakelijalla' toimitusketjuun kuuluvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka asettaa sähkö- ja elektroniikkalaitteen saataville markkinoilla. Tämä määritelmä ei estä pitämistä jakelijaa samalla f alakohdassa tarkoitettuna tuottajana;
- h) 'kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromulla' kotitalouksista peräisin olevaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua tai kaupasta, teollisuudesta, laitoksista tai muualta peräisin olevaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromua, joka laatunsa ja määränsä vuoksi on samankaltaista kuin kotitalouksista peräisin oleva. Jätettä, joka on peräisin sähkö- ja elektroniikkalaitteista, joita todennäköisesti käyttävät sekä kotitaloudet että muut käyttäjät kuin kotitaloudet, pidetään joka tapauksessa kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkaromuna;
- i) 'rahoitussopimuksella' laina-, leasing-, vuokraus- tai osamaksusopimusta tai -järjestelyä, joka liittyy laitteeseen, riippumatta siitä, määrätäänkö kyseisessä sopimuksessa tai järjestelyssä taikka lisäsopimuksessa tai -järjestelyssä, että laitteen omistusoikeus siirtyy tai voi siirtyä;
- j) 'asettamisella saataville markkinoilla' tuotteen toimittamista jäsenvaltion markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua, kulutusta tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai veloitusta;
- k) 'markkinoille saattamisella' tuotteen ensimmäistä asettamista saataville ammattimaisesti jäsenvaltion alueen markkinoilla;
- l) 'poistamisella' manuaalista, mekaanista, kemiallista tai metallurgista käsittelyä, jonka seurauksena vaaralliset aineet, seokset ja komponentit saadaan käsittelyprosessissa talteen tunnistettavissa olevana virtana tai tunnistettavissa olevana virran osana. Ainetta, seosta tai komponenttia pidetään tunnistettavissa olevana, jos sitä voidaan seurata ympäristön kanalta turvallisen käsittelyn todentamiseksi;
- m) 'lääkinnällisellä laitteella' lääkinällisistä laitteista 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin

93/42/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua lääkinällistä laitetta tai b alakohdassa tarkoitettua lisälaitetta, joka on sähkö- ja elektroniikkalaitte;

- n) 'in vitro -diagnostiikkaan tarkoitettulla lääkinällisellä laitteella' in vitro -diagnostiikkaan tarkoitettua lääkinällisistä laitteista 27 päivänä lokakuuta 1998 annetun direktiivin 98/79/EY⁽²⁾ 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua in vitro -diagnostiikkaan tarkoitettua lääkinällistä laitetta tai c alakohdassa tarkoitettua lisälaitetta, joka on sähkö- ja elektroniikkalaitte;
- o) 'aktiivisilla implantoitavilla lääkinällisillä laitteilla' aktiivisia implantoitavia lääkinällisiä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä kesäkuuta 1990 annetun direktiivin 90/385/ETY⁽³⁾ 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja aktiivisia implantoitavia lääkinällisiä laitteita, jotka ovat sähkö- ja elektroniikkalaitteita.

2. Lisäksi sovelletaan direktiivin 2008/98/EY 3 artiklassa vahvistettuja "vaarallisen jätteen", "keräyksen", "erilliskeräyksen", "ehkäisemisen", "uudelleenkäytön", "käsittelyn", "kierrätyksen", "hyödyntämisen", "valmistelun uudelleenkäyttöön", "kierrätyksen" ja "loppukäsittelyn" määritelmiä.

4 artikla

Tuotesuunnittelu

Rajoittamatta sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja tuotesuunnittelua koskevan unionin lainsäädännön, mukaan lukien direktiivi 2009/125/EY, vaatimuksia, jäsenvaltioiden on kannustettava tuottajien ja kierrättäjien yhteistyötä sekä toimenpiteitä, joilla edistetään sellaista sähkö- ja elektroniikkalaitteiden suunnittelua ja valmistusta, jolla helpotetaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sekä sen osien ja materiaalien uudelleenkäyttöä, purkamista ja hyödyntämistä. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta direktiivissä 2009/125/EY vahvistettuja ekologista suunnittelua koskevia vaatimuksia, joilla edistetään sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöä ja käsittelyä, sovelletaan ja jotta tuottajat eivät estä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöä käyttämällä erityisiä suunnittelusta johtuvia ominaisuuksia tai valmistusmenetelmiä, paitsi jos tällaisilla erityisillä suunnittelusta johtuvilla ominaisuuksilla tai valmistusmenetelmillä saavutetaan esimerkiksi ympäristönsuojelun ja/tai turvallisuus vaatimusten kanalta ylivoimaista hyötyä.

5 artikla

Erilliskeräys

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sähkö- ja elektroniikkalaiteromun lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä loppukäsittelyn minimoimiseksi, kaiken kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun asianmukaisen käsittelyn varmistamiseksi ja korkean tason saavuttamiseksi sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erilliskeräyksessä erityisesti ja ensi sijassa otsonikerrosta heikentäviä aineita ja fluorattuja kasvihuonekaasuja sisältävien lämmitys- ja jäädytyslaitteiden, elohopeaa sisältävien loistelamppujen, aurinkosähköpaneelien ja liitteessä III olevassa 5 ja 6 luokassa tarkoitettujen pienten laitteiden osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 331, 7.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 189, 20.7.1990, s. 17.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta, että

- a) on olemassa järjestelmiä, joiden avulla loppukäyttäjät ja jakelijat voivat palauttaa tällaisen romun vähintään maksutta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarvittavia keräyspaikkoja on olemassa ja käytettävissä, ottaen huomioon erityisesti väestötiheyden;
- b) jakelijat ovat uutta tuotetta toimittaessaan vastuussa sen varmistamisesta, että tällainen romu voidaan palauttaa jakelijalle vähintään maksutta lukumääräisen vastaavuuden pohjalta, edellyttäen että romu vastaa tyypiltään toimitettua laitetta ja sitä on käytetty samaan tarkoitukseen. Jäsenvaltiot voivat poiketa tästä säännöksestä, jos ne varmistavat, että sähkö- ja elektroniikkalaiteromun palauttaminen ei täten tule loppukäyttäjän kannalta vaikeammaksi ja että järjestelyt säilyvät maksuttomina loppukäyttäjille. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämän poikkeuksen käyttämisestä komissiolle;
- c) jakelijat huolehtivat loppukäyttäjien hyvin pienen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun (jonka ulkomitoista mikään ei ole yli 25 cm) keräyksestä maksutta ja ilman velvoitetta ostaa vastaavaa sähkö- ja elektroniikkalaitetta vähittäismyyntiliikkeissä, joiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden myyntipinta-ala on vähintään 400 m², tai niiden välittömässä läheisyydessä, ellei arviointi osoita, että vaihtoehtoiset keräysjärjestelmät ovat todennäköisesti ainakin yhtä tehokkaita. Kyseiset arvioinnit ovat julkisia. Kerätty sähkö- ja elektroniikkalaiteromu on käsiteltävä asianmukaisesti 8 artiklan mukaisesti;
- d) tuottajat voivat perustaa ja käyttää muista erillisiä ja/tai yhteisiä palautusjärjestelmiä kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromulle edellyttäen, että järjestelmät ovat tämän direktiivin tavoitteiden mukaisia, sanotun kuitenkin rajoittamatta a, b ja c alakohdan soveltamista;
- e) kansalliset tai unionin terveys- ja turvallisuusstandardit huomioon ottaen a, b ja c alakohdan mukaisesta palautuksesta voidaan kieltäytyä sellaisen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta, joka on saastunut ja aiheuttaa siten henkilöstölle terveys- tai turvallisuusriskin. Jäsenvaltioiden on toteutettava erityisjärjestelyjä tällaista sähkö- ja elektroniikkalaiteromua varten.

Jäsenvaltiot voivat säätää erityisjärjestelyistä sähkö- ja elektroniikkalaiteromun palauttamiselle a, b ja c alakohdan mukaisesti tapauksissa, joissa laitteet eivät sisällä oleellisia komponentteja tai jos ne sisältävät muuta jätettä kuin sähkö- ja elektroniikkalaiteromua.

3. Jäsenvaltiot voivat nimetä 2 kohdassa tarkoitetut toimijat, joiden sallitaan kerätä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua kotitalouksilta.

4. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin keräyspaikkoihin tuotu sähkö- ja elektroniikkalaiteromu toimitetaan tuottajille tai näiden puolesta toimiville kolmansille osapuolille taikka, kun on kyse valmistelusta uudelleenkäyttöön, nimetyille laitoksille tai yrityksille.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai näiden puolesta toimivat kolmannet osapuolet huolehtivat muun kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyksestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 13 artiklan soveltamista.

6 artikla

Kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun loppukäsittely ja kuljetus

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä sellaisen erilliskerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun loppukäsittely, jota ei ole vielä käsitelty 8 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että erilliskerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräys ja kuljetus suoritetaan niin, että luodaan optimaaliset edellytykset valmisteluille uudelleenkäyttöä ja kierrätystä sekä vaarallisten aineiden eristämistä varten.

Uudelleenkäyttöön valmistelun maksimoimiseksi jäsenvaltioiden on edistettävä sitä, että ennen siirtoa keräysjärjestelmissä tai keräyspaikoissa tarpeen mukaan huolehditaan siitä, että uudelleenkäyttöön valmisteltavat sähkö- ja elektroniikkalaitteet erotellaan muusta erilliskerätystä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta varmistamalla erityisesti uudelleenkäyttökeskusten henkilökunnan pääsy laitteisiin.

7 artikla

Keräysaste

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava tuottajavastuuta koskevan periaatteen soveltaminen ja sen perusteella vähimmäiskeräysasteen saavuttaminen vuosittain, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 artiklan 1 kohdan soveltamista. Vähimmäiskeräysaste on 45 prosenttia 2016 lukien, ja se lasketaan kyseisenä vuonna kyseisessä jäsenvaltiossa 5 ja 6 artiklan mukaisesti kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun kokonaismäärän perusteella, ilmaistuna kolmen edellisen vuoden aikana kyseisessä jäsenvaltiossa markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keskimääräisen painon prosentuaalisena osuutena. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrä kasvaa asteittain 2016 ja 2019 välisenä aikana, ellei toisessa alakohdassa säädettyä keräysastetta ole jo saavutettu.

Vuosittain saavutettava vähimmäiskeräysaste on 2019 lukien 65 prosenttia kolmen edellisen vuoden aikana asianomaisessa jäsenvaltiossa markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keskimääräisestä painosta tai vaihtoehtoisesti 85 prosenttia kyseisen jäsenvaltion alueella syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun painosta.

31. joulukuuta 2015 saakka erilliskeräysasteena on edelleen sovellettava keskimäärin vähintään neljää kilogrammaa kotitalouksilta kerättyä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua asukasta kohden vuodessa tai samaa määrää sen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun painosta, joka on kerätty kyseisessä jäsenvaltiossa keskimäärin edellisen kolmen vuoden aikana, sen mukaan kumpi on suurempi.

Jäsenvaltiot voivat asettaa itselleen kunnianhimoisempia sähkö- ja elektroniikkalaiteromun erilliskeräystavoitteita, jolloin niiden on ilmoitettava tästä komissiolle.

2. Sen osoittamiseksi, onko vähimmäiskeräysaste saavutettu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jäsenvaltioille välitetään maksutta tiedot 5 artiklan mukaisesti erilliskerätystä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta, mukaan luettuina ainakin tiedot sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta, jonka

- a) keräys- ja käsittelylaitokset ovat vastaanottaneet;
- b) jakelijat ovat vastaanottaneet;
- c) tuottajat tai niiden puolesta toimivat kolmannet osapuolet ovat keränneet erikseen.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, Bulgaria, Tšekki, Latvia, Liettua, Unkari, Malta, Puola, Romania, Slovenia ja Slovakia voivat tarvittavien infrastruktuurien puuttumisen ja sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vähäisen käytön vuoksi päättää:

- a) saavuttaa 14. elokuuta 2016 lukien keräysasteen, joka on alle 45 prosenttia mutta yli 40 prosenttia kolmen edellisen vuoden aikana markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden keskimääräisestä painosta; ja
- b) siirtää samalla 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen lopullisten keräysasteiden saavuttamisen haluamaansa myöhempään ajankohtaan, joka ei kuitenkaan saa olla myöhäisempi kuin 14. elokuuta 2021.

4. Komissio antaa tarvittavista siirtymämukautuksista delegoituja säädöksiä 20 artiklan mukaisesti, jotta voidaan ottaa huomioon vaikeudet, joita jäsenvaltioilla on 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisessa.

5. Tämän artiklan yhdenmukaisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi komissio hyväksyy 14. elokuuta 2015 mennessä täytäntöönpanosäädökset yhteisestä menetelmästä kansallisille markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden painon laskemiseksi ja yhteisestä menetelmästä kussakin jäsenvaltiossa syntyvän sähkö- ja elektroniikkalaiteromun painomäärän laskemiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle 14. elokuuta 2015 mennessä kertomuksen, joka koskee 1 kohdassa tarkoitettujen keräysasteiden määräaikaisten uudelleen tarkastelua ja mahdollisten yksilöllisten keräysasteiden asettamista yhdelle tai useammalle liitteessä III vahvistetulle luokalle, erityisesti lämmitys- ja jäähdytyslaitteille, aurinkosähköpaneelille,

pienille laitteille, pienille tieto- ja teleteknisille laitteille ja elohopeaa sisältäville lamppuille. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

7. Jos komissio katsoo vaikutustutkimuksen perusteella, että syntyvään sähkö- ja elektroniikkalaiteromuun perustuva keräysaste edellyttää tarkistamista, se välittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle lainsäädäntöehdotuksen.

8 artikla

Asianmukainen käsittely

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki erilliskerätty sähkö- ja elektroniikkalaiteromu käsitellään asianmukaisesti.

2. Muun kuin uudelleenkäyttöön valmistelevan asianmukaisen käsittelyn sekä hyödyntämis- tai kierrätystoimien on sisältävä vähintään kaikkien nesteiden poisto ja valikoiva käsittely liitteen VII mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat tai heidän nimissään toimivat kolmannet osapuolet perustavat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun hyödyntämisjärjestelmiä käyttäen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa. Tuottajat voivat perustaa järjestelmät muista erillään tai yhteisesti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että keräys- tai käsittelytoimia suorittavat laitokset ja yritykset varastoivat ja käsittelevät sähkö- ja elektroniikkalaiteromun liitteessä VIII esitettyjen teknisten vaatimusten mukaisesti.

4. Siirretään komissiolle valta antaa 20 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteen VII muuttamisesta sisällyttämällä siihen muita käsittelytekniikoita, joilla varmistetaan ainakin sama ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun taso.

Komissio arvioi ensisijaisesti, onko matkapuhelinten painettuja piirilevyjä ja nestekidenäyttöjä koskevia kohtia tarpeen muuttaa. Komissiota kehoitetaan arvioimaan, onko liitettä VII tarpeen muuttaa sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sisältämien nanomateriaalien ottamiseksi huomioon.

5. Jäsenvaltiot voivat ympäristönsuojelua varten asettaa laadullisia vähimmäisnormeja kerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelylle.

Jäsenvaltioiden, jotka ottavat käyttöön tällaisia laadullisia normeja, on ilmoitettava tästä komissiolle, joka julkaisee nämä normit.

Komissio pyytää viimeistään 14. helmikuuta 2013, että Euroopan standardisointijärjestöt laativat eurooppalaiset normit sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelyä, hyödyntäminen, kierrätys ja valmistelu uudelleenkäyttöön mukaan luettuina, varten. Normien on ilmentettävä uusinta tekniikkaa.

Tämän artiklan täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan vähimmäislaatumerkit, jotka perustuvat erityisesti Euroopan standardisointijärjestöjen laatimiin normeihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.

Viittaus komission hyväksymiin normeihin julkaistaan.

6. Jäsenvaltioiden on rohkaistava käsittelylaitoksia ja -yrityksiä ottamaan käyttöön sertifioituja ympäristöhallintajärjestelmiä noudattaen vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) 25 päivänä marraskuuta 2009 annettua asetusta (EY) N:o 1221/2009 ⁽¹⁾.

9 artikla

Luvat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käsittelytoimia toteuttavat laitokset ja yritykset hankkivat luvan toimivaltaisilta viranomaisilta direktiivin 2008/98/EY 23 artiklan mukaisesti.

2. Poikkeuksissa luvanvaraisuudesta, poikkeuksia koskevissa edellytyksissä ja rekisteröinnissä on noudatettava direktiivin 2008/98/EY 24, 25 ja 26 artiklaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu lupa tai rekisteröinti sisältää kaikki ehdot, jotka ovat tarpeen 8 artiklan 2, 3 ja 5 kohdan vaatimusten noudattamiseksi sekä 11 artiklassa asetettujen hyödyntämistä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi.

10 artikla

Sähkö- ja elektroniikkaromun siirrot

1. Käsittelytoimet voidaan toteuttaa myös kyseisen jäsenvaltion tai koko unionin ulkopuolella edellyttäen, että sähkö- ja elektroniikkalaiteromun siirrossa noudatetaan asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä III tai IIIA lueteltujen tietyn tyyppisten jätteiden viennistä hyödynnettäväksi maihin, joihin ei sovelleta OECD:n päätöstä jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta, 29 päivänä marraskuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1418/2007 ⁽²⁾ säännöksiä.

2. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, joka on viety unionista, otetaan huomioon tämän direktiivin 11 artiklassa säädettyjen velvoitteiden noudattamisen ja tavoitteiden saavuttamisen kannalta ainoastaan, jos maastaviejä voi asetusten (EY)

N:o 1013/2006 ja (EY) N:o 1418/2007 mukaisesti osoittaa, että käsittely on tapahtunut tämän direktiivin vaatimuksia vastaavalla tavalla.

3. Komissio antaa viimeistään 14. helmikuuta 2014 20 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla annetaan yksityiskohtaiset säännökset tämän artiklan 2 kohdan täydentämiseksi, erityisesti perusteet vastaavien olosuhteiden arvioimiseksi.

11 artikla

Hyödyntämistavoitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat täyttävät kaiken 5 artiklan mukaisesti erilliskerätyn ja 8, 9 ja 10 artiklan mukaisesti käsiteltäväksi lähetetyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta liitteen V mukaiset vähimmäistavoitteet.

2. Näiden tavoitteiden saavuttaminen lasketaan kunkin luokan osalta jakamalla hyödyntämis-, kierrätys- tai uudelleenkäyttöön valmistelulaitokseen tulevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun paino, sen jälkeen kun sille on tehty 8 artiklan 2 kohdan mukainen asianmukainen käsittely hyödyntämisen tai kierrätyksen osalta, kaiken erilliskerätyn sähkö- ja elektroniikkaromun painolla kunkin luokan osalta ilmaistuna prosentteina.

Hyödyntämistä edeltäviä alustavia toimia kuten lajittelua ja varastointia ei saa ottaa huomioon tavoitteiden toteutumista laskettaessa.

3. Tämän artiklan täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset vähimmäistavoitteiden soveltamiseen käytettyjä laskentamenetelmiä koskevista lisäsäännöistä; nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näiden tavoitteiden laskemista varten tuottajat tai näiden puolesta toimivat kolmannet osapuolet pitävät kirjaa keräyspaikasta lähtevän, käsittelylaitokseen tulevan ja niistä lähtevän sekä hyödyntämis-, kierrätys- tai uudelleenkäyttöön valmistelulaitokseen tulevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun, sen sisältämien komponenttien, materiaalien tai aineiden painosta.

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava 6 kohtaa sovellettaessa, että hyödyntämislaitoksesta tai kierrätys-/uudelleenkäyttöön valmistelulaitoksesta lähtevien tuotteiden ja materiaalien painosta pidetään kirjaa.

5. Jäsenvaltioiden on kannustettava uusien hyödyntämis-, kierrätys- ja käsittelymenetelmien kehittämistä.

⁽¹⁾ EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 316, 4.12.2007, s. 6.

6. Komissio antaa asiaa koskevan kertomuksen, johon sisältyy tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, ja mainitun kertomuksen perusteella viimeistään 14. elokuuta 2016 Euroopan parlamentti ja neuvosto tarkastelevat uudelleen liitteessä V olevassa 3 osassa tarkoitettuja hyödyntämistavoitteita, tarkastelevat mahdollisuutta asettaa erilliset tavoitteet uudelleenkäyttöön valmisteltavalle sähkö- ja elektroniikkalaiteromulle ja tarkastelevat uudelleen 2 kohdassa tarkoitettua laskentamenetelmää arvioidakseen sitä, voidaanko tavoitteet asettaa hyödyntämisen, kierrätys- ja uudelleen käytön valmisteluprosessien tuloksena saatavien tuotteiden ja materiaalien perusteella.

12 artikla

Rahoituksen järjestäminen kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta

1. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat rahoittavat 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustettuihin keräyspaikkoihin tuodun kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta ainakin sen keräyksen, käsittelyn, hyödyntämisen ja ympäristöä säästävän loppukäsittelyn.

2. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa kannustaa tuottajia rahoittamaan myös sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyksestä kotitalouksilta keräyspaikkoihin aiheutuvat kustannukset.

3. Niiden tuotteiden osalta, jotka on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005 jälkeen, kukin tuottaja vastaa 1 kohdassa tarkoitettujen toimien rahoittamisesta omista tuotteistaan aiheutuvien jätteiden osalta. Tuottaja voi valita, täyttääkö se tämän velvollisuuden muista erillään vai liittymällä yhteiseen järjestelmään.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin tuottaja asettaa tuotteen markkinoille saattaessaan vakuuden, joka osoittaa, että kaiken sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoitus on kunnossa, ja varmistettava, että tuottaja merkitsee tuotteensa selvästi 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tällä vakuudella varmistetaan, että tätä tuotetta koskevien 1 kohdassa tarkoitettujen toimien rahoitus on kunnossa. Vakuus voidaan asettaa joko siten, että tuottaja osallistuu asianmukaisesti sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon rahoitusjärjestelmiin, tai kierrätysvakuutuksella taikka suljetulla pankkitilillä.

4. Markkinoille viimeistään 13 päivänä elokuuta 2005 saatetuista tuotteista peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun, jäljempänä 'vanha jäte', jätehuollosta aiheutuvien kulujen rahoituksesta on huolehdittava yhden tai useamman järjestelmän avulla, johon kaikki kyseisten kulujen syntyhetkellä markkinoilla toimivat tuottajat osallistuvat suhteellisella osuudellaan, esimerkiksi niiden laitetyyppikohtaisten markkinaosuuksien mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kehitetään asianmukaisia mekanismeja tai korvausmenettelyjä tuottajille maksettavien maksujen maksamiseksi takaisin, jos sähkö- ja elektroniikkalaitteet siirretään saataviksi markkinoille asianomaisen jäsenvaltion alueen ulkopuolella. Tuottajat tai niiden puolesta toimivat kolmannet osapuolet voivat kehittää näitä mekanismeja tai menettelyjä.

6. Komissiota kehoitetaan raportoimaan 14. elokuuta 2015 mennessä mahdollisuudesta laatia perusteet käyttöön päättymiseen liittyvien tuottajien todellisten kustannusten sisällyttämiselle sähkö- ja elektroniikkalaiteromun rahoitukseen ja välittämään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

13 artikla

Rahoituksen järjestäminen muiden käyttäjien kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat rahoittavat muiden käyttäjien kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyksestä, käsittelystä, hyödyntämisestä sekä ympäristöä säästävistä loppukäsittelystä aiheutuvat kustannukset niiden tuotteiden osalta, jotka on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005 jälkeen.

Sellaisesta vanhasta jätteestä, joka korvataan uusilla vastaavilla tuotteilla tai uusilla saman käyttötarkoituksen omaavilla tuotteilla, aiheutuvien kustannusten rahoituksesta vastaavat asianomaisten tuotteiden tuottajat niitä toimittaessaan. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti säätää, että myös muille käyttäjille kuin kotitalouksille annetaan osittain tai kokonaan vastuu huolehtia tästä rahoituksesta.

Muun vanhan jätteen osalta kustannusten rahoituksesta huolehtivat muut käyttäjät kuin kotitaloudet.

2. Tuottajat ja muut käyttäjät kuin kotitaloudet voivat tehdä sopimuksia muista rahoitustavoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin soveltamista.

14 artikla

Käyttäjille annettavat tiedot

1. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tuottajat osoittavat ostajille uusia tuotteita myydessä keräyksestä, käsittelystä ja ympäristöä säästävistä loppukäsittelystä aiheutuvat kustannukset. Mainitut kustannukset eivät saa ylittää mahdollisimman tarkkaa arviota todellisista kustannuksista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotitalouksissa sähkö- ja elektroniikkalaitteita käyttäville annetaan tarvittavat tiedot:

- vaatimuksesta olla hävittämättä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä ja kerätä sähkö- ja elektroniikkalaiteromu erikseen;
- heidän käytettävissään olevista palautus- ja keräysjärjestelmistä, ja kannustettava järjestämään yhteen tiedot saatavilla olevista keräyspisteistä riippumatta tuottajista tai muista toimijoista, jotka ovat asettaneet ne käytettäväksi;
- siitä, miten he voivat vaikuttaa sähkö- ja elektroniikkalaiteromun uudelleenkäyttöön, kierrätykseen ja muunlaiseen hyödyntämiseen;

d) sähkö- ja elektroniikkalaitteissa olevista vaarallisista aineista aiheutuvista mahdollisista vaikutuksista ympäristöön ja ihmisten terveyteen;

e) liitteessä IX esitetyn tunnuksen merkityksestä.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta kuluttajat osallistuisivat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräykseen, ja kannustettava kuluttajia helpottamaan uudelleenkäyttöä, käsittelyä ja hyödyntämistä.

4. Jotta sähkö- ja elektroniikkalaiteromun loppukäsittely lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä minimoidaan ja helpotetaan sen erilliskeräystä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat – mieluiten eurooppalaisen standardin EN 50419 ⁽¹⁾ mukaisesti – merkitsevät asianmukaisesti liitteessä IX esitetyllä tunnuksella markkinoille saatetut sähkö- ja elektroniikkalaitteet. Poikkeustapauksissa, jos se on tuotteen koon tai toiminnan vuoksi tarpeen, tunnus merkitään sähkö- ja elektroniikkalaitteen pakkaukseen, käyttöohjeisiin ja takuuseen.

5. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tuottajat ja/tai jakelijat antavat jotkin tai kaikki 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut tiedot esimerkiksi käyttöohjeissa, myyntipisteissä ja valistuskampanjoissa.

15 artikla

Käsittelylaitoksille annettavat tiedot

1. Helpottaakseen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun valmistelua uudelleenkäyttöä varten sekä oikeaa ja ympäristöä säästävää käsittelyä, huolto, päivittäminen, uudistaminen ja kierrätys mukaan lukien, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että tuottajat antavat maksutta uudelleenkäyttöön valmisteluun ja käsittelyyn liittyvät tiedot kustakin ensimmäisen kerran unionin markkinoille saatetusta uuden sähkö- ja elektroniikkalaitteen tyyppistä vuoden kuluessa laitteen markkinoille saattamisesta. Mikäli se on tarpeen uudelleenkäytön valmistelusta, käsittelystä ja kierrätyksestä vastaaville laitoksille tämän direktiivin säännösten noudattamista varten, näissä tiedoissa yksilöidään sähkö- ja elektroniikkalaitteiden komponentit ja materiaalit sekä vaarallisten aineiden ja seosten sijainti sähkö- ja elektroniikkalaitteissa. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajien on asetettava nämä tiedot uudelleenkäytön valmistelusta, käsittelystä ja kierrätyksestä vastaavien laitosten saataville käsikirjojen tai sähköisten välineiden muodossa (esimerkiksi CD-ROM, online-palvelut).

2. Jotta sähkö- tai elektroniikkalaitteen markkinoillesaattamisajankohta olisi kiistattomasti määritettävissä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkö- tai elektroniikkalaitteissa on erityinen merkintä, josta käy ilmi, että kyseinen sähkö- tai elektroniikkalaitte on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005 jälkeen. Tässä tarkoituksessa on mieluiten sovellettava eurooppalaista standardia EN 50419.

⁽¹⁾ Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea Cenelec hyväksyi tämän standardin maaliskuussa 2006.

16 artikla

Rekisteröinti, tiedottaminen ja kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on 2 kohdan mukaisesti laadittava rekisteri tuottajista, myös sähkö- ja elektroniikkalaitteita etäviestinnän avulla toimittavista tuottajista. Rekisterin avulla seurataan tämän direktiivin vaatimusten noudattamista.

Tuottajat, jotka toimittavat sähkö- ja elektroniikkalaitteita etäviestinnän avulla, siten kuin 3 artiklan 1 kohdan f alakohdan iv alakohdassa on määritelty, on rekisteröitävä jäsenvaltiossa, johon ne myyvät tuotteita. Jollei näitä tuottajia ole rekisteröity jäsenvaltiossa, johon ne myyvät tuotteita, ne on rekisteröitävä niiden 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen valtuutettujen edustajien välityksellä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) kukin tuottaja tai kukin 17 artiklan nojalla nimetty valtuutettu edustaja rekisteröidään vaatimusten mukaisesti ja niillä on mahdollisuus toimittaa sähköisesti niiden kansallisiin rekistereihin kaikki asiaankuuluvat tiedot, jotka liittyvät kyseisen tuottajan toimiin kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) kukin tuottaja tai kukin 17 artiklan nojalla nimetty valtuutettu edustaja toimittavat rekisteröinnin yhteydessä liitteessä X olevassa A osassa luetellut tiedot ja sitoutuvat päivittämään niitä tarpeen mukaan;

c) kukin tuottaja tai kukin 17 artiklan nojalla nimetty valtuutettu edustaja toimittavat liitteessä X olevassa B osassa luetellut tiedot.

d) kansalliset rekisterit julkaisevat verkkosivuillaan linkit muihin kansallisiin rekistereihin, jotta kaikissa jäsenvaltioissa helpotetaan tuottajien tai 17 artiklan nojalla nimettyjen valtuutettujen edustajien rekisteröintimenettelyä.

3. Tämän artiklan yhdenmukaisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset, joilla vahvistetaan rekisteröinnin ja kertomusten muoto sekä rekisteriin toimitettavien kertomusten laadintaväli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Jäsenvaltioiden on koottava vuosittain tiedot, mukaan lukien selvityksiin perustuvat arviot, niiden markkinoille saatettujen jäsenvaltioissa eri tavoin kerättyjen, uudelleenkäyttöön valmisteltujen, kierrätettyjen ja hyödynnettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sekä erilliskerätyn maastaviedyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määristä ja luokista painon mukaan.

5. Jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja 4 kohdassa tarkoitetuista tiedoista kolmen vuoden välein. Täytäntöönpanokertomuksen perustana on käytettävä komission päätöksissä 2004/249/EY⁽¹⁾ ja 2005/369/EY⁽²⁾ vahvistettua kyselylomaketta. Kertomus on saatettava komission saataville yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmivuotiskauden päättymisestä, jota se koskee.

Ensimmäinen kertomus koskee ajanjaksoa, joka ulottuu 14 päivästä helmikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2015.

Komissio julkaisee kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta yhdeksän kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut jäsenvaltioiden kertomukset.

17 artikla

Valtuutettu edustaja

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että 3 artiklan 1 kohdan f alakohdan i–iii alakohdassa määritelty tuottaja, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, voi 3 artiklan 1 kohdan f alakohdan i–iii alakohdasta poiketen nimetä sen alueelle sijoittautuneen luonnollisen tai oikeushenkilön valtuutetuksi edustajaksi, joka on vastuussa kyseisen tuottajan tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämistä asianomaisen jäsenvaltion alueella.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että 3 artiklan 1 kohdan f alakohdan iv alakohdassa määritelty tuottaja, joka on sijoittautunut jäsenvaltion alueelle ja joka myy sähkö- ja elektroniikkalaitteita toiseen jäsenvaltioon, johon se ei ole sijoittautunut, nimeää kyseisessä jäsenvaltiossa valtuutetun edustajan, joka on vastuussa kyseisen tuottajan tämän direktiivin mukaisen velvoitteiden täyttämistä kyseisessä jäsenvaltiossa.

3. Valtuutettu edustaja nimetään kirjallisella valtuutuksella.

18 artikla

Hallinnollinen yhteistyö ja tiedonvaihto

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin täytäntöönpanosta vastaavat viranomaiset tekevät yhteistyötä keskenään ja erityisesti huolehtivat riittävästä tiedonkulusta sen varmistamiseksi, että tuottajat noudattavat tämän direktiivin säännöksiä, ja toimittavat tarvittaessa toisilleen ja komissiolle tietoja tämän direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon helpottamiseksi. Hallinnollisessa yhteistyössä ja tiedonvaihdossa etenkin kansallisten rekisterien välillä on oltava käytössä sähköisiä viestintävälineitä.

Yhteistyön on käsitettävä muun muassa tutustumisoikeuden myöntäminen asiaankuuluvien asiakirjojen ja tietojen osalta, mukaan luettuina tarkastusten tulokset, jollei viranomaisen, jota pyydetään tekemään yhteistyötä, jäsenvaltiossa voimassa olevista tietosuojasäännöksistä muuta johdu.

⁽¹⁾ EUVL L 78, 16.3.2004, s. 56.

⁽²⁾ EUVL L 119, 11.5.2005, s. 13.

19 artikla

Mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen

Siirretään komissiolle valta antaa 20 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tarvittavia muutoksia 16 artiklan 5 kohdan ja liitteiden IV, VII, VIII ja IX mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen. Muutettaessa liitettä VII on otettava huomioon tiettyjen vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta sähkö- ja elektroniikkalaitteissa 8 päivänä kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/65/EU⁽³⁾ nojalla myönnetty poikkeukset.

Komissio muun muassa kuulee sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajia, kierrättäjiä, käsittelijöitä sekä ympäristö-, työntekijä- ja kuluttajajärjestöjä ennen liitteiden muuttamista.

20 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 7 artiklan 4 kohdassa, 8 artiklan 4 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa ja 19 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 13 päivästä elokuuta 2012 lähtien. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 7 artiklan 4 kohdassa, 8 artiklan 4 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa ja 19 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 7 artiklan 4 kohdan, 8 artiklan 4 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan ja 19 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja

⁽³⁾ EUVL L 174, 1.7.2011, s. 88.

neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

21 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/98/EY 39 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

22 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista rangaistuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen rangaistusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava kyseiset säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään 14. helmikuuta 2014 ja ilmoitettava niihin vaikuttavista mahdollisista myöhemmistä muutoksista viipymättä.

23 artikla

Tarkastukset ja seuranta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat tarkastukset ja seuranta tämän direktiivin soveltamisen todentamiseksi.

Tarkastusten alaisia ovat ainakin

- a) tuottajarekisterin yhteydessä raportoidut tiedot;
- b) siirrot, erityisesti sähkö- ja elektroniikkalaiteromujen vienti unionin ulkopuolelle asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ja asetuksen (EY) N:o 1418/2007 mukaisesti; ja
- c) direktiivin 2008/98/EY ja tämän direktiivin liitteen VII mukaiset käsittelylaitosten toiminnot.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkö- ja elektroniikkalaiteromuksi epäiltyjen käytettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden siirrot suoritetaan liitteessä VI olevien vähimmäisvaatimusten mukaisesti, ja seurattava tällaisia siirtoja vastaavasti.

3. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromuksi epäiltyjen käytettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tarkoituksenmukaisten analyysien ja tarkastusten kustannukset, myös varastointikustannukset, voidaan periä tuottajilta, niiden puolesta toimivilta kolmansilta osapuolilta tai muilta henkilöiltä, jotka järjestävät sähkö- ja elektroniikkalaiteromuksi epäiltyjen käytettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden siirtoja.

4. Tämän artiklan ja liitteen VI yhdenmukaisten täytäntöönpanoedellytysten varmistamiseksi komissio voi tarkastusten ja seurannan osalta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan myös muita sääntöjä ja erityisesti liitteessä VI olevan 2 kohdan yhdenmukaisia täytäntöönpanoedellytyksiä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä tarkastelumenettelyä noudattaen.

24 artikla

Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 14. helmikuuta 2014. Niiden on toimitettava viipymättä nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on oltava myös maininta, jossa tarkennetaan, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kummuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säänneltyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Edellyttäen, että tässä direktiivissä asetetut tavoitteet saavutetaan, jäsenvaltiot voivat saattaa 8 artiklan 6 kohdan, 14 artiklan 2 kohdan sekä 15 artiklan säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään toimivaltaisten viranomaisten ja asianomaisten talouden sektorien välillä tehdyillä sopimuksilla. Tällaisten sopimusten on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) sopimukset ovat täytäntöönpanokelpoisia;
- b) sopimuksissa määritellään tavoitteet ja niitä koskevat määräajat;
- c) sopimukset julkaistaan kansallisessa virallisessa lehdessä tai muussa virallisessa asiakirjassa, johon yleisö voi samalla tavoin tutustua ja joka toimitetaan komissiolle;
- d) saavutettuja tuloksia seurataan säännöllisesti, niistä ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle ja ne saatetaan yleisön saataville sopimuksessa esitettyjen ehtojen mukaisesti;

- e) toimivaltaiset viranomaiset varmistavat, että sopimuksen avulla saavutettua edistystä tarkastellaan; ja
- f) jos sopimusta ei noudateta, jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön tämän direktiivin asiaankuuluvat säännökset laein, asetuksin tai hallinnollisin määräyksin.

25 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2002/96/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä XI olevassa A osassa tarkoitetuilla direktiiveillä, 15 päivästä helmikuuta 2014 lähtien, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä XI olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja alettava soveltaa niitä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä XII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

26 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 4 päivänä heinäkuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. D. MAVROYIANNIS

*LIITE I***Tämän direktiivin soveltamisalaan 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn siirtymäkauden aikana kuuluvat sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokat**

1. Suuret kodinkoneet
 2. Pienet kodinkoneet
 3. Tieto- ja teletekniset laitteet
 4. Kuluttajaelektronikka ja aurinkosähköpaneelit
 5. Valaistuslaitteet
 6. Sähkö- ja elektroniikkatyökalut (lukuun ottamatta suuria kiinteitä teollisuuden työkoneita)
 7. Lelut, vapaa-ajan- ja urheiluvälineet
 8. Lääkinnälliset laitteet (lukuun ottamatta kaikkia siirteitä ja infektoituvia tuotteita)
 9. Tarkkailu- ja valvontalaitteet
 10. Automaatit
-

LIITE II

Ohjeellinen luettelo sähkö- ja elektroniikkalaitteista, jotka kuuluvat liitteen I luokkiin

1. SUURET KODINKONEET

Suuret kylmälaitteet

Jääkaapit

Pakastimet

Muut suuret koneet, joita käytetään elintarvikkeiden jäähdyttämiseen, säilyttämiseen ja varastointiin

Pesukoneet

Vaatteiden kuivauslaitteet

Astianpesukoneet

Ruoanlaittoon käytettävät laitteet

Sähköliedet

Sähköllä toimivat keittolevyt

Mikroaaltouunit

Muut suuret koneet, joita käytetään ruoan valmistukseen ja muuhun elintarvikkeiden käsittelyyn

Sähköiset lämmityslaitteet

Sähköiset lämpöpatterit

Muut suuret laitteet, joita käytetään huoneiden, vuoteiden ja istuinten lämmittämiseen

Sähkötuulettimet

Ilmastointilaitteet

Muut tuuletus-, poistotuuletus- ja ilmanvaihtolaitteet

2. PIENET KODINKONEET

Pölynimurit

Mattoharjat

Muut siivouskoneet

Ompelu-, neulonta- ja kutomakoneet sekä muut koneet tekstiilien käsittelyä varten

Silitysraudat ja muut koneet tekstiilien silitystä, mankelointia ja muuta huoltoa varten

Leivänpaahtimet

Pöytägrillit

Kahvimyllyt, kahvinkeitin ja laitteet purkkien tai pakkausten avaamista tai sulkemista varten

Sähköveitset

Hiustenleikkuukoneet, hiustenkuivaimet, sähköhammasharjat, parranajokoneet, sähköhierojat ja muut vartalonhoitovälineet

Kellot ja aikaa mittaavat, osoittavat ja tallentavat laitteet

Vaa'at

3. TIETO- JA TELETEKNISET LAITTEET

Keskittetty tietojenkäsittely:

Keskustietokoneet

Minitietokoneet

Tulostimet

Henkilökohtainen tietojenkäsittely:

Henkilökohtaiset tietokoneet (keskusyksikkö, hiiri, näyttö ja näppäimistö mukaan luettuina)

Kannettavat tietokoneet (keskusyksikkö, hiiri, näyttö ja näppäimistö mukaan luettuina)

Sylimikrot

Kämmenmikrot

Kirjoittimet

Kopiokoneet

Sähkö- ja elektroniset kirjoituskoneet

Tasku- ja pöytälaskimet

sekä muut tuotteet ja laitteet tietojen sähköistä keräämistä, tallentamista, käsittelyä, esittelyä tai välittämistä varten

Päätelaitteet ja -järjestelmät

Telekopiolaitteet

Teleksit

Puhelimet

Maksulliset puhelimet

Johdottomat puhelimet

Matkapuhelimet

Puhelinvastaajat

sekä muut tuotteet tai laitteet äänen, kuvan tai muun tiedon välittämiseksi telelaitteiden avulla

4. KULUTTAJAELEKTRONIIKKA JA AURINKOSÄHKÖPANEELIT

Radiot

Televisiot

Videokamerat

Videonauhurit

Hifinauhurit

Äänentoistolaitteet

Soittimet

sekä muut tuotteet tai laitteet äänen tai kuvan tallentamista ja toistamista varten, mukaan lukien äänen ja kuvan levittämiseen tarkoitettut signaalit ja muut tekniikat kuin televiestintä

Aurinkosähköpaneelit

5. VALAISTUSLAITTEET

Loisteputkivalaisimet, lukuun ottamatta kotitalouksien valaisimia

Loisteputket

Pienloistelamput

Korkeatehoiset purkauslamput, mukaan luettuina painenatriumlamput ja metallihalidilamput

Matalapaineiset natriumlamput

Muut valaistuslaitteet tai laitteet valaistuksen suuntaamista ja säätämistä varten lukuun ottamatta hehkulamppuja

6. SÄHKÖ- JA ELEKTRONIIKKATYÖKALUT (LUKUUN OTTAMATTA SUURIA KIINTEITÄ TEOLLISUUDEN TYÖKONEITA)

Porat

Sahat

Ompelukoneet

Laitteet, joilla sorvataan, jyrsitään, hiotaan, sahataan, leikataan, porataan, rei'itetään, lävistetään, taitetaan, taivutetaan tai vastaavanlaisesti työstetään puuta, metallia ja muita aineita

Niittaus-, naulaus- tai ruuvauskoneet tai niittien, naulojen ja ruuvien poistamiseen käytettävät tai muut vastaavat koneet

Hitsaus-, juotto- tai vastaavat laitteet

Nestemäisten tai kaasumaisten aineiden ruiskutus-, levitys- ja dispergointilaitteet sekä muut käsittelylaitteet

Ruohonleikkurit ja muut puutarhatyökalut

7. LELUT, VAPAA-AJAN VÄLINEET JA URHEILUVÄLINEET

Sähköjunat tai kilpa-autoradat

Videopelien kädessä pidettävät ohjauspäätteet

Videopelit

Tietokoneet pyöräilyä, sukellusta, juoksua, soutua jne. varten

Sähkö- tai elektroniikkakomponentteja sisältävät urheiluvälineet

Kolikkoautomaatit

8. LÄÄKINNÄLLISET LAITTEET (LUKUUN OTTAMATTA KAIKKIA SIIRTEITÄ JA INFEKTOITUVIA TUOTTEITA)

Sädehoitolaiteet

Kardiologiset laitteet

Dialyysilaitteet

Hengityskoneet

Isotooppilääketieteen laitteet

In vitro -diagnostiikassa käytettävät laboratoriolaitteet

Analysaattorit

Pakastimet

Hedelmöitystestit

Muut laitteet sairauden, vamman tai invaliditeetin havaitsemiseksi, estämiseksi, seuraamiseksi, hoitamiseksi ja lievittämiseksi

9. TARKKAILU- JA VALVONTALAITTEET

Paloilmaisimet

Lämmityksen säätölaitteet

Termostaatit

Kotitalouksissa tai laboratorioissa käytettävät mittaus-, punnitus- ja säätölaitteet

Muut teollisuuslaitoksissa (esimerkiksi ohjauspaneelissa) käytetyt tarkkailu- ja valvontalaitteet

10. AUTOMAATIT

Lämminjuoma-automaatit

Kuumien ja kylmien juomien pullo- ja tölkkiautomaatit

Kiinteiden tuotteiden automaatit

Raha-automaatit

Erilaiset tuoteautomaatit

LIITE III

TÄMÄN DIREKTIIVIN SOVELTAMISALAAN KUULUVIEN SÄHKÖ- JA ELEKTRONIKKALAITTEIDEN LUOKAT

1. Lämmitys- ja jäähdytyslaitteet
2. Näyttöpäätteet, monitorit ja laitteet, joiden näyttöpäätteet ovat pinta-alaltaan suurempia kuin 100 cm².
3. Lamput
4. Suuret laitteet (joltain ulkomitaltaan yli 50 cm), muun muassa:

Kodinkoneet; tieto- ja teletekniset laitteet; kuluttajaelektronikka; valaisimet: kuluttajaelektronikka, valaisimet, äänen- tai kuvantoistolaitteet, soittimet; sähkö- ja elektroniikkatyökalut; lelut, vapaa-ajan- ja urheiluvälineet; lääkinnälliset laitteet; tarkkailu- ja valvontalaitteet; automaattit; sähkövirtaa tuottavat laitteet. Luokkiin 1–3 sisältyvät laitteet eivät kuulu tähän luokkaan.

5. Pienet laitteet (ei yhdeltäkään ulkomitaltaan yli 50 cm) muun muassa:

Kodinkoneet; kuluttajaelektronikka; valaisimet; kuluttajaelektronikka, valaisimet, äänen- tai kuvantoistolaitteet, soittimet; sähkö- ja elektroniikkatyökalut; lelut, vapaa-ajan- ja urheiluvälineet; lääkinnälliset laitteet; tarkkailu- ja valvontalaitteet; automaattit; sähkövirtaa tuottavat laitteet. Luokkiin 1–3 ja 6 sisältyvät laitteet eivät kuulu tähän luokkaan.

6. Pienet tieto- ja teletekniset laitteet (ei yhdeltäkään ulkomitaltaan yli 50 cm)

LIITE IV

Ei-tyhjentävä luettelo liitteessä III lueteltuihin luokkiin kuuluvista sähkö- ja elektroniikkalaitteista

1. Lämmitys- ja jäähdytyslaitteet

Jääkaapit, pakastimet, kylmäautomaatit, ilmastointilaitteet, kuivauslaitteet, lämpöpumput, öljylämmittimet ja muut lämpötilan muuttamiseen käytettävät laitteet, joissa käytetään muuta nestettä kuin vettä lämpötilan muuttamiseksi.

2. Näyttöpäätteet, monitorit ja laitteet, joiden näyttöpäätteet ovat pinta-alaltaan suurempia kuin 100 cm².

Näyttöpäätteet, televisiot, LCD-valokuvakehykset, monitorit, kannettavat tietokoneet, sylimikrot.

3. Lamput

Loisteputkivalaisimet, pienloistelamput, loisteputket, korkeatehoiset purkauslamput, mukaan luettuina painenatriumlamput ja metallihalidilamput, matalapaineiset natriumlamput, LED-valot.

4. Suuret laitteet

Pesukoneet, vaatteiden kuivauslaitteet, astianpesukoneet, ruoanlaittoon käytettävät laitteet, sähköliedet, sähkökuumenuslevyt, valaisimet, äänen- tai kuvantoistolaitteet, musiikkilaitteet (lukuun ottamatta kirkkoihin asennettuja pilliurkkuja), neulonta- ja kutomakoneet, suuret keskustietokoneet, suuret tulostimet, kopiokoneet, suuret kolikkoautomaatit, suuret lääkinnälliset laitteet, suuret tarkkailu- ja valvontalaitteet, suuret tuote- ja raha-automaatit aurinkosähköpaneelit.

5. Pienet laitteet

Pölynimurit, mattoharjat, ompelukoneet, valaisimet, mikroaaltouunit, tuulettimet, silitysraudat, leivänpaahittimet, sähköveitset, sähkökattilat, kellot, parranajokoneet, vaa'at, hiusten- ja vartalonhoitovälineet, taskulaskimet, radiot, videokamerat, videonauhurit, hifilaitteet, soittimet, äänen- tai kuvantoistolaitteet, sähkö- ja elektroniikkalut, urheiluvälineet, tietokoneet pyöräilyä, sukellusta, juoksua, soutua jne. varten, savunilmaisimet, lämmityksen säätölaitteet, termostaatit, pienet sähkö- ja elektroniikkatyökalut, pienet lääkinnälliset laitteet, pienet tarkkailu- ja valvontalaitteet, pienet tuoteautomaatit, aurinkosähköpaneelilla varustetut pienet laitteet.

6. Pienet tieto- ja teletekniset laitteet (ei yhdeltäkään ulkomitaltaan yli 50 cm)

Matkapuhelimet, GPS-laitteet, taskulaskimet, reitittimet, henkilökohtaiset tietokoneet, tulostimet, puhelimet.

LIITE V

11 ARTIKLASSA TARKOITETUT HYÖDYNTÄMISTÄ KOSKEVAT VÄHIMMÄISTAVOITTEET

- Osa 1: Luokkakohtaiset vähimmäistavoitteet, joita sovelletaan 13 päivästä elokuuta 2012 alkaen 14 päivään elokuuta 2015 saakka liitteessä I lueteltujen luokkien osalta:
- a) liitteessä I olevaan luokkaan 1 tai 10 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
 - hyödynnettävä 80 prosenttia, ja
 - kierrätettävä 75 prosenttia;
 - b) liitteessä I olevaan luokkaan 3 tai 4 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
 - hyödynnettävä 75 prosenttia, ja
 - kierrätettävä 65 prosenttia;
 - c) liitteessä I olevaan luokkaan 2, 5, 6, 7, 8 tai 9 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
 - hyödynnettävä 70 prosenttia, ja
 - kierrätettävä 50 prosenttia;
 - d) kaasunpurkauslamppuista on kierrätettävä 80 prosenttia.
- Osa 2 Luokkakohtaiset vähimmäistavoitteet, joita sovelletaan 15 päivästä elokuuta 2015 alkaen 14 päivään elokuuta 2018 saakka liitteessä I lueteltujen luokkien osalta:
- a) liitteessä I olevaan luokkaan 1 tai 10 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
 - hyödynnettävä 85 prosenttia, ja
 - valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja kierrätettävä 80 prosenttia;
 - b) liitteessä I olevaan luokkaan 3 tai 4 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
 - hyödynnettävä 80 prosenttia, ja
 - valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja kierrätettävä 70 prosenttia;
 - c) liitteessä I olevaan luokkaan 2, 5, 6, 7, 8 tai 9 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
 - hyödynnettävä 75 prosenttia, ja
 - valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja kierrätettävä 55 prosenttia;
 - d) kaasunpurkauslamppuista on kierrätettävä 80 prosenttia.
- Osa 3: Luokkakohtaiset vähimmäistavoitteet, joita sovelletaan 15 päivästä elokuuta 2018 alkaen liitteessä III lueteltujen luokkien osalta:
- a) liitteessä III olevaan luokkaan 1 tai 4 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
 - hyödynnettävä 85 prosenttia, ja
 - valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja kierrätettävä 80 prosenttia;
 - b) liitteessä III olevaan luokkaan 2 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
 - hyödynnettävä 80 prosenttia, ja
 - valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja kierrätettävä 70 prosenttia;
 - c) liitteessä III olevaan luokkaan 5 tai 6 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on
 - hyödynnettävä 75 prosenttia, ja
 - valmisteltava uudelleenkäyttöä varten ja kierrätettävä 55 prosenttia;
 - d) liitteessä III olevaan luokkaan 3 kuuluvasta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta on kierrätettävä 80 prosenttia.

LIITE VI

SIIRTOJA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. Jotta sähkö- ja elektroniikkalaitteet sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromu voidaan erottaa toisistaan tapauksissa, joissa esineen haltija väittää, että hän aikoo siirtää tai siirtää parhaillaan käytettyjä sähkö- ja elektroniikkalaitteita eikä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua, jäsenvaltioiden on vaadittava, että haltijalla on saatavilla seuraavia todisteita väitteen näyttämiseksi toteen:
 - a) jäljennös laskusta ja sopimuksesta, joka koskee sähkö- ja elektroniikkalaitteiden myyntiä ja/tai omistusoikeuden siirtoa ja jossa todetaan, että laitteet on tarkoitettu välittömästi uudelleenkäytettäväksi ja että ne ovat täysin toimintakunnossa;
 - b) todiste arvioinnista tai testauksesta tulosten jäljennöksen muodossa (todistus testauksesta tai todiste toimintakunnosta) kunkin lähetyksessä olevan tavarän osalta ja pöytäkirja, jossa on kaikki tiedot tuloksista 3 kohdan mukaisesti;
 - c) sähkö- ja elektroniikkalaitteiden kuljetuksen järjestävän haltijan ilmoitus siitä, ettei mikään lähetyksessä oleva materiaali tai laite ole direktiivin 2008/98/EY 3 artiklan 1 kohdassa määriteltyä jätettä, ja
 - d) asianmukainen suoja siirrettävien tuotteiden vahingoittumista vastaan kuljetuksen, lastauksen ja purkamisen aikana, erityisesti riittävä pakkausmateriaali ja kuorman asianmukainen lastaaminen.
2. Poikkeuksellisesti 1 kohdan a ja b alakohtaa ja 3 kohtaa ei sovelleta, jos on asiakirjanäyttöä siitä, että siirto tapahtuu yritysten välisen siirtosopimuksen nojalla ja että
 - a) sähkö- ja elektroniikkalaitteet lähetetään viallisina takaisin tuottajalle tai sen puolesta toimivalle kolmannelle osapuolelle korjattaviksi takuun nojalla uudelleenkäyttöä varten, tai
 - b) ammattikäyttöön tarkoitettut käytetyt sähkö- ja elektroniikkalaitteet lähetetään tuottajalle tai sen puolesta toimivalle kolmannelle osapuolelle tai kolmannen osapuolen laitokseen maissa, joihin sovelletaan hyödynnettävien jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta tehdyn OECD:n päätöksen C(92) 39 (lopullinen) muuttamisesta tehtyä OECD:n neuvoston päätöstä C(2001) 107 (lopullinen), pätevän sopimuksen nojalla uudelleenkäyttöä varten, tai uudistettaviksi tai korjattaviksi, tai
 - c) ammattikäyttöön tarkoitettut vialliset käytetyt sähkö- ja elektroniikkalaitteet, kuten lääkinnälliset laitteet tai niiden osat, lähetetään tuottajalle tai sen puolesta toimivalle kolmannelle osapuolelle perussyanalyysia varten pätevän sopimuksen nojalla, jos tällaisen analyysin voivat tehdä ainoastaan tuottaja tai tämän puolesta toimivat kolmannet osapuolet.
3. Jotta voidaan osoittaa, että siirrettävät tavarat ovat käytettyjä sähkö- ja elektroniikkalaitteita eivätkä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että käytetyille sähkö- ja elektroniikkalaitteille suoritetaan seuraavat testit ja että testitulokset kirjataan:

Vaihe 1: Testit

- a) Laitteen toimintakunto on testattava ja vaaralliset aineet arvioitava. Suoritettavat testit on valittava sähkö- ja elektroniikkalaitteen tyyppin mukaan. Useimpien käytettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osalta riittää keskeisten toimintojen toimintakunnon testaaminen.
- b) Arviointien ja testien tulokset on kirjattava.

Vaihe 2: Tulosten kirjaaminen

- a) Tulokset on kiinnitettävä pitävästi mutta ei kuitenkaan pysyvästi joko suoraan sähkö- ja elektroniikkalaitteeseen (jos sitä ei ole pakattu) tai pakkaukseen niin, että ne voidaan lukea purkamatta laitteen pakkausta.
- b) Näissä tuloksissa on oltava seuraavat tiedot:
 - tavarän nimi (tarvittaessa laitteen nimi, jos se on mainittu liitteessä II tai liitteessä IV, ja tarvittaessa luokka liitteen I tai liitteen III mukaisesti),
 - tavarän tunnistenumero (tyyppinumero) tapauksen mukaan,
 - tuotantovuosi (jos tiedossa),
 - toimintakunnon todistamisesta vastaavan yrityksen nimi ja osoite,

- testien tulokset kuvattuina vaiheen 1 mukaisesti (mukaan lukien toimintakuntotestin päivämäärä), ja
 - suoritettujen testien tyyppi.
4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa vaadittujen asiakirjojen lisäksi kuhunkin käytettyjä sähkö- ja elektroniikkalaitteita sisältävään lähetykseen (esimerkiksi kontti tai kuorma-auto) on liitettävä seuraavat tiedot:
- a) asiaankuuluva kuljetusasiakirja, esimerkiksi CMR-asiakirja tai rahtikirja;
 - b) vastuussa olevan henkilön ilmoitus vastuustaan.
5. Jollei tavaraan ole liitetty 1, 2, 3 ja 4 kohdassa edellytettyjä asianmukaisia asiakirjoja, joilla todistetaan, että tavara on käytetty sähkö- ja elektroniikkalaitteita eikä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua, ja jollei sitä ole suojattu asianmukaisesti vahingoittumiselta kuljetuksen, lastauksen ja purkamisen aikana erityisesti riittävällä pakkausmateriaalilla ja kuorman asianmukaisella lastaamisella, jotka ovat kuljetuksen järjestävän haltijan velvoitteita, jäsenvaltioiden viranomaisten on katsottava, että tavara on sähkö- ja elektroniikkalaiteromua ja oletettava, että kyseessä on laitton siirto. Tällaisessa tapauksessa lähetystä käsitellään asetuksen (EY) N:o 1013/2006 24 ja 25 artiklan mukaisesti.
-

LIITE VII

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun materiaalin ja jätekomponenttien 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valikoiva käsittely

1. Ainakin seuraavat aineet, seokset ja komponentit on poistettava kaikesta erilliskerätystä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta:

- polykloorattuja bifenyylejä (PCB) sisältävät kondensaattorit polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyyliden käsittelystä (PCB/PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY⁽¹⁾ mukaisesti,
- elohopeaa sisältävät komponentit, kuten katkaisimet ja taustavalolamput,
- paristot,
- matkapuhelinten painetut piirilevyt yleensä, samoin muiden laitteiden, jos painetun piirilevyn pinta-ala on suurempi kuin 10 cm²,
- väriainekasetit, nestemäiset ja tahnamaiset, sekä väriaineet,
- bromattuja palonestoaineita sisältävät muovit,
- asbestijätteet ja asbestia sisältävät komponentit,
- katodisädeputket,
- täysin halogenoidut kloorifluorihilivedyt (CFC), osittain halogenoidut kloorifluorihilivedyt (HCFC) tai fluorihilivedyt (HFC), hilivedyt (HC),
- kaasupurkauslamput,
- pinta-alaltaan yli 100 cm²:n suuruiset nestekidenäytöt (sekä tarvittaessa niiden kotelot) ja kaikki nestekidenäytöt, joiden taustavalona on kaasupurkauslamppu,
- ulkopuoliset sähkökaapelit,
- vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdennenkymmenennenkolmannen kerran 5 päivänä joulukuuta 1997 annetussa komission direktiivissä 97/69/EY⁽²⁾ kuvattuja tulenkestäviä keraamisia kuituja sisältävä komponentit,
- radioaktiivisia aineita sisältävät komponentit, lukuun ottamatta perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom⁽³⁾ 3 artiklassa ja liitteessä I säädetyt raja-arvot alittavia komponentteja,
- ongelmallisia aineita sisältävät elektrolyyttikondensaattorit (korkeus > 25 mm, halkaisija > 25 mm tai suhteellisesti samankokoinen).

Nämä aineet, seokset ja komponentit on käsiteltävä tai hyödynnettävä direktiivin 2008/98/EY mukaisesti.

2. Erilliskerätyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun komponentit on käsiteltävä seuraavasti:

- katodisädeputket: fluoresoiva pinnoite on poistettava,

⁽¹⁾ EYVL L 243, 24.9.1996, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 343, 13.12.1997, s. 19.

⁽³⁾ EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

- sellaisia kaasuja sisältävät laitteet, jotka heikentävät otsonikerrosta tai joiden ilmastoa lämmittävä vaikutus (GWP) on suurempi kuin 15; tällaisia käytetään esimerkiksi eristysvaahdossa ja jäähdytysnesteputkistossa: nämä kaasut on erotettava ja käsiteltävä asianmukaisesti. Otsonikerrosta heikentävät kaasut on käsiteltävä asetuksen (EY) N:o 1005/2009 mukaisesti,
 - kaasupurkauslamput: elohopea on poistettava.
3. Ottaen huomioon ympäristönäkökohdat sekä uudelleenkäyttöön valmistelun ja kierrättämisen suotavuus 1 ja 2 kohtaa sovelletaan siten, ettei estetä komponenttien tai kokonaisten laitteiden uudelleenkäyttöön valmistelua ja kierrättämistä ympäristöä säästävällä tavalla.
-

LIITE VIII

8 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT TEKNISET VAATIMUKSET

1. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun varastointipaikat (mukaan lukien väliaikainen varastointi) ennen niiden käsittelyä (rajoittamatta kaatopaikoista 26 päivänä huhtikuuta 1999 annetun direktiivin 1999/31/EY ⁽¹⁾ vaatimuksia):
 - läpäisemättömillä pinnoilla varustetut tarkoituksenmukaiset alueet, joilla on käytettävissä laitteet nestevootojen keräystä varten sekä tarvittaessa nesteiden ja rasvojen erottimet;
 - tarkoituksenmukaisten alueiden vedenkestävä peite.
2. Sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelypaikat
 - va'at käsiteltyjen jätteiden painon mittaamiseksi,
 - läpäisemättömät pinnat ja vedenkestävä peite tarkoituksenmukaisilla alueilla, joissa on käytettävissä laitteet nestevootojen keräystä varten sekä tarvittaessa nesteiden ja rasvojen erottimet,
 - purettujen varaosien tarkoituksenmukaiset varastointimahdollisuudet,
 - tarkoituksenmukaiset varastointisäiliöt paristojen, polykloorattuja bifenyylejä ja polykloorattuja terfenyylejä sisältävien (PCB/PCT) kondensaattorien ja muiden vaarallisten jätteiden, kuten radioaktiivisten jätteiden, varastoimista varten,
 - terveys- ja ympäristösäädösten mukaiset vedenkäsittelylaitteet.

⁽¹⁾ EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1.

LIITE IX

SÄHKÖ- JA ELEKTRONIIKKALAITTEIDEN MERKITSEMISESSÄ KÄYTETTÄVÄ TUNNUS

Seuraavassa kuvassa on yliviivattua jäteastiaa esittävä tunnus, joka osoittaa, että sillä merkityt sähkö- ja elektroniikkalaitteet on kerättävä erikseen. Tunnus on merkittävä laitteisiin näkyvästi, selvästi ja pysyvästi.

LIITE X

TIEDOT 16 ARTIKLASSA TARKOITETTUJA REKISTERÖINTIÄ JA KERTOMUKSIA VARTEN

A. Rekisteröinnin yhteydessä annettavat tiedot:

1. Tuottajan tai 17 artiklan nojalla valtuutetun edustajan nimi ja osoite (postinumero ja -toimipaikka, katuosoite ja -numero, maa, puhelin- ja telefaksinumero, sähköpostiosoite sekä yhteyshenkilön nimi). Jos kyseessä on 17 artiklassa määritelly valtuutettu edustaja, myös edustettavan tuottajan yhteystiedot.
2. Tuottajan kansallinen tunnistekoodi, mukaan lukien tuottajan eurooppalainen verotunnistenumero tai kansallinen verotunnistenumero.
3. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokka tarpeen mukaan tämän direktiivin liitteen I tai liitteen III mukaisesti.
4. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tyyppi (kotitalouksien tai muut kuin kotitalouksien laitteet).
5. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden merkki.
6. Tiedot siitä, miten tuottaja täyttää velvollisuutensa: yksilöllinen tai yhteinen järjestelmä, myös tiedot rahallisesta vakuudesta.
7. Käytetty myyntitekniikka (esim. etämyynti).
8. Vakuutus siitä, että annetut tiedot ovat paikkansapitävät.

B. Kertomuksia varten annettavat tiedot

1. Tuottajan kansallinen tunnistekoodi.
2. Kertomuksen kattama ajanjakso.
3. Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokka tarpeen mukaan tämän direktiivin liitteen I tai liitteen III mukaisesti.
4. Kansallisille markkinoille saatettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden määrä painon mukaan.
5. Jäsenvaltiossa erilliskerätyn, kierrätetyn (mukaan luettuna uudelleenkäyttöön valmistellun), hyödynnetyn ja loppukäsittelyn taikka unionin sisällä tai sen ulkopuolelle siirretyn sähkö- ja elektroniikkalaiteromun määrä painon mukaan.

Huom: 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava luokittain.

LIITE XI

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen myöhemmistä muutoksista

(25 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi 2002/96/EY sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta	(EUVL L 37, 13.2.2003, s. 24)
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/108/EY	(EUVL L 345, 31.12.2003, s. 106)
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/34/EY	(EUVL L 81, 20.3.2008, s. 65)

B OSA

Osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevat määräajat

(25 artiklassa tarkoitettu)

Direktiivi	Määräaika, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä
2002/96/EC	13 päivä elokuuta 2004
2003/108/EC	13 päivä elokuuta 2004
2008/34/EC	—

LIITE XII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 2002/96/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	—
—	1 artikla
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 3 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohta (osittain)	2 artiklan 3 kohdan b alakohta
Liitteessä I B olevan 5 kohdan viimeinen kohta	2 artiklan 3 kohdan c alakohta
Liitteessä I B oleva 8 kohta	2 artiklan 4 kohdan g alakohta
—	2 artiklan 4 kohdan a-f alakohta ja 2 artiklan 5 kohta
3 artiklan a alakohta	3 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	3 artiklan 1 kohdan b–d alakohta
3 artiklan b alakohta	3 artiklan 1 kohdan e alakohta
3 artiklan c–h alakohta	3 artiklan 2 kohta
3 artiklan i alakohta	3 artiklan 1 kohdan f alakohta
3 artiklan j alakohta	3 artiklan 1 kohdan g alakohta
3 artiklan k alakohta	3 artiklan 1 kohdan h alakohta
3 artiklan l alakohta	—
3 artiklan m alakohta	3 artiklan 1 kohdan i alakohta
—	3 artiklan 1 kohdan j–o alakohta
4 artikla	4 artikla
5 artiklan 1 ja 2 kohta	5 artiklan 1 ja 2 kohta
—	5 artiklan 3 ja 4 kohta
5 artiklan 3 kohta	5 artiklan 5 kohta
—	6 artiklan 1 kohta
5 artiklan 4 kohta	6 artiklan 2 kohta
5 artiklan 5 kohta	7 artiklan 1 ja 2 kohta
—	8 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta ja 3 kohta	8 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
Liitteessä II oleva 4 kohta	8 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen virke
6 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	8 artiklan 5 kohta
6 artiklan 6 kohta	8 artiklan 6 kohta

Direktiivi 2002/96/EY	Tämä direktiivi
6 artiklan 2 kohta	9 artiklan 1 ja 2 kohta
6 artiklan 4 kohta	9 artiklan 3 kohta
6 artiklan 5 kohta	10 artiklan 1 ja 2 kohta
—	10 artiklan 3 kohta
7 artiklan 1 kohta	—
7 artiklan 2 kohta	11 artiklan 1 kohta ja liite V
—	11 artiklan 2 kohta
—	11 artiklan 3 kohta
7 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 4 kohta
7 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	—
7 artiklan 4 kohta	—
7 artiklan 5 kohta	11 artiklan 5 kohta
—	11 artiklan 6 kohta
8 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta
—	12 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	12 artiklan 3 kohta
8 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	14 artiklan 1 kohta (osittain)
8 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	12 artiklan 4 kohta
—	12 artiklan 5 kohta
8 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	14 artiklan 1 kohta (osittain)
8 artiklan 4 kohta	—
9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—
9 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
9 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohta
10 artiklan 1 kohta	14 artiklan 2 kohta
10 artiklan 2 kohta	14 artiklan 3 kohta
10 artiklan 3 kohta	14 artiklan 4 kohta
10 artiklan 4 kohta	14 artiklan 5 kohta
11 artikla	15 artikla
12 artiklan 1 kohta (osittain)	16 artiklan 1–3 kohta
12 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta (osittain)	16 artiklan 4 kohta
12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	16 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 17 artiklan 2 ja 3 kohta

Direktiivi 2002/96/EY	Tämä direktiivi
12 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	16 artiklan 3 ja 5 kohta
-	17 artiklan 1 kohta
12 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	18 artikla
12 artiklan 2 kohta	16 artiklan 5 kohta
13 artikla	19 artikla
—	20 artikla
14 artikla	21 artikla
15 artikla	22 artikla
16 artikla	23 artiklan 1 kohta
—	23 artiklan 2–4 kohta
17 artiklan 1–3 kohta	24 artiklan 1–3 kohta
17 artiklan 4 kohta	7 artiklan 3 kohta
17 artiklan 5 kohta	7 artiklan 4–7 kohta, 11 artiklan 6 kohta ja 12 artiklan 6 kohta
—	25 artikla
18 artikla	26 artikla
19 artikla	27 artikla
Liite I A	Liite I
Liite I B	Liite II
—	Liitteet III, IV ja VI
Liitteet II–IV	Liitteet VII–IX
—	Liitteet X ja XI
—	Liite XII